

STEKLARNA

Celje - skladišče

D-Per

545/1980

1119800669, SEPT

COBISS o

3. REDNA KNJ. CELJE

Glasilo OZD STEKLARNE »BORIS KIDRIČ« in STEKLARSKE ŠOLE

Leto 8

Rogaška Slatina

September 1980

Slovesnost in podelitev nagrad samoupravljavcem

Trideset let samoupravljanja v steklarni

Trideset let je že minilo, odkar so delavci steklarne »Boris Kidrič« prevzeli našo odgovornost za napredek in razvoj svoje delovne organizacije. Dosežki, ki so opazni na vsakem koraku, pričajo, da so se rogaški steklarji v vsakem trenutku zavedali odgovornosti in zaupanja, ki sta jim bili izkazani s tem, da so prevzeli tovarno v svoje roke. In prepričani smo, da tudi v bodoče ne bo drugače in da se bomo še naprej uspešno razvijali ter prispevali svoj delež k razvoju kraja, občine in širše družbene skupnosti.

Steklarna – nosilka razvoja naše komune

Takšni slabostni trenutki, kot je bil ta naš jubilej – tridesetletnica samoupravljanja – so že nekako sami po sebi mejniki, ob katerih se ozremo v preteklost in ocenjujemo dosežene rezultate, hkrati pa razmišljamo, kakšna naj bo v bodoče naša delovna organizacija...

Dolgoletni direktor naše delovne organizacije Vojo Djinovski, dipl. inž., je na slavnostni seji delavskega sveta steklarne pod predsedstvom njenega predsednika Milorada Kračuna ob trideseti obletnici samoupravljanja v steklarni govoril o njenem razvoju in samoupravljanju v njej. V tem času je naša delovna organizacija postala ugledna proizvajalka ročno pihanih in ročno brušenih steklenih izdelkov. Nekajkratno je dvignila fizični obseg

proizvodnje, omogočila zaposlitev mnogim delavcem na manj razvitem območju, mnogo prispevala k razvoju kraja in bila nosilka razvoja naše komune. Istočasno se je vse bolj uspešno vključevala v izvoz in si tudi na tujih tržiščih utrdila sloves kvalitetne in solidne dobaviteljice. Tovariš Djinovski je nakazal tudi osnovne razvojne usmeritve steklarne za obdobje od leta 1981 do leta 1985, o katerih smo podrobneje že pisali v avgustovski izdaji »Steklarja«.

Nagrade štiriinštiridesetim samoupravljavcem...

Nedvomno je bila slavnostna seja delavskega sveta tudi idealna priložnost, da smo se na njej v navzočnosti delegatov v organih samoupravljanja, predstavnikov občine, družbenopolitičnih organizacij in povablencev spo-

Preberite!

Naši pionirji steklarstva	2
Končno smo le dočakali	3
Ponosni smo lahko!	4
Praksa narekuje popravke	5
Kakšen delovni koledar za leto 1981?	7
Pisarne so vabljujejše	8
O proizvodnji, prodaji, bolniških dopustih in...	9
Odločili za kabinetni pouk	10
Komu prosta stanovanja in stanovanjska posojila?	10
Dedinje, Užička 15 v Beogradu	11
V avgustu 1261 delavcev	11
Franc Colnarič	12
Ivan Sajko	12
Kako sem prišel v Steklarsko šolo	12
Spontana želja po ponovnem srečanju	13
Izpolnjuje se načrt: dva tisoč brusilcev	13
Mi gradimo avtocesto – avtocesta gradi nas!	14
Branje za vsakogar in to poceni	15
Nagradna križanka št. 76	16

mnili naših sodelavcev, ki so bili s svojim požrtvovalnim delom ter samoupravnim udejstvovanjem še posebej zaslužni za dosežene rezultate. Povabljeni so bili vsi še živeči člani prvega delavskega sveta steklarne, med katerimi so navzoči še zlasti pozdravili prvega predsednika tega organa samoupravljanja Bena Jugovarja in prvega predsednika njegovega upravnega odbora Jožeta Sovreta.

Njima in še dvainštiridesetim steklarjem so bila na slavnostni seji podeljena priznanja in priložnostna spominska darila. Prejeli so jih še:

Anton BELCER
 Ciril BORŠIČ
 Štefan BRAČUN
 Nikola BURSAC
 Mirko ČOH
 Vojo DJINOVSKI
 Rado DRENSKI
 Franc FIRER
 Mirko FIRER
 Jože HALUŽAN
 Franc HERNAUS
 Karl HOLEŠEK
 Anton JOST
 Anton JUG
 Boris JUGOVAR
 Hilda JUGOVAR
 Rudi JUGOVAR
 Štefan JUTRIŠA
 Ivan KIDRIČ
 Franc KOMERIČKI
 Jože KOVAČIČ
 Franc LOVRENČAK
 Rihard MELCER
 Vlado MRHAR
 Cita NOVAK
 Jospi NOVAK
 Vojo OBRADOVIČ
 Stanko PLAVČAK
 Milka PLEMENITAŠ
 Slavo RAK
 Ida SITAR
 Ivan SITAR
 Venčeslav SRBČIČ
 Branko STOJSAVLJEVIČ
 Franc ŠRIMPF
 Ivo ŠVERKO
 Jovo TIŠMA
 Mirko TRUNKELJ
 Ciril ZOBEC
 Andrej ZUPAN
 Franc ZUPANIČ
 Miro ŽEKAR.

Vsi navzoči so prejeli priložnostna darila in spominske značke ob tridesetletnici delavskega samoupravljanja v steklarni »Boris Kidrič«.

Nagovori in pozdravi

V imenu skupščine občine Šmarje pri Jelšah je spregovoril njen predsednik Darko Bizjak, ki nam je čestital za jubilej, istočasno pa nam je zaželel, da bi uresničili zastavljene razvojne načrte in da bi bila naša delovna organizacija

kot največji kolektiv v naši občini še nadalje nosilka njenega razvoja.

Čestital nam je tudi predstavnik steklarne iz Hrastnika in nam izročil spominsko darilo.

Uspešno sodelovanje naj bi v bodoče še bolj združilo oba steklarska kolektiva v Rogaški Slatini, ki sta bila že do sedaj neločljivo povezana, saj je bila Steklarska šola vseskozi nekakšen satelit Steklarne, je poudaril direktor Steklarske šole Vlado Tkavc.

Bogdan Fürst nam je čestital ob jubileju in poudaril, da bo v bodoče nujno še več skrbi namenjati varstvu delavcev pri delu in še izboljšati sodelovanje z zdravstveno službo. Priporočil nam je tudi, naj temeljito proučimo osnutek samoupravnega sporazuma o temeljnih plana samoupravne zdravstvene skupnosti.

Družabno srečanje in piknik na Boču

Po končani slavnostni seji so vsi navzoči ostali na prijateljskem družabnem srečanju v prostorih delavske restavracije, še prej pa so bili za nasled-

nji dan vsi povabljeni na steklarski piknik na Boč, ki ga je organiziral sindikat steklarne.

Na družabnem srečanju so bili spet skupaj nekdanji sodelavci, ki so že upokojeni, si izmenjali mnogo zanimivega ob obujanju spominov, se zanimali za gospodarski položaj steklarne in razpravljali o steklarstvu in o steklarskih poklicih, ki so sicer težki, a zanimivi.

Naslednjega dne, v soboto, 13. septembra, je bil na Boču piknik, ki je imel letos bogatejšo vsebino. Naša godba na pihala se je predstavila s svojim programom, za vse udeležence pa so bile pripravljene različne vrste športnih tekmovanj: mali nogomet, v katerem so tekmovali člani temeljnih organizacij med seboj; kros na tisoč metrov za moške in ženske v dveh starostnih kategorijah; metanje pikada v tarčo, ki je bilo tudi zelo zanimivo; najzanimivejše pa je bilo vsekakor vlečenje vrvi, v katerem so se pomerila med seboj moštva temeljnih organizacij.

Ob napornem športnem udejstvovanju je bilo odlično poskrbljeno tudi za

Prvi steklarji in steklobrusilci v Rogaški Slatini

Naši pionirji steklarstva

Sredi januarja leta 1927 je začela obratovati današnja steklarna »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini. Ob trideseti obletnici njenega upravljanja po njenih steklarjih je prav, da se spomnimo tudi njenih pionirjev – pionirjev steklarstva v Rogaški Slatini!

Njeni prvi delavci so bili mojstri iz Zagorja ob Savi: Jakob Ernejc, Franc Jugovar, Anton Pok, Franc Pok, Avgust Siter, Urh Siter, Benedikt Weber, Vinko Weber in Engelbert Weinberger, iz Hrastnika Vencelj Šaly in iz tujine Karl Denk, Iztolc in Linke. Steklarski pomočniki so bili vsi iz Zagorja ob Savi, in sicer: Jože Ašman, Karl Ilk, Norbert Ilk, Beno Jugovar, Ivan Laneger, Franc Lipovšek, Ivan Matko in Jože Siter. Prvi steklobrusilci so bili: bratje Drimel, Jakob, Jože in Vinko Karat, Ignac Otmar in Franc Slainšek. Prva modelarja sta bila Franc Lipovšek in Franc Peršič iz Zagorja ob Savi, topilničar je bil Brajer iz Hrastnika.

Prvi vršilec dolžnosti upravitelja steklarne je bil Engelbert Mecilošek, ki je vodil steklarno v Zagorju ob Savi in prihajal vsak teden za kakšen dan v Rogaško Slatino in dajal navodila svojemu sinu Vojku, ki je bil prvi obratovodja steklarne v Rogaški Slatini.

Svinčeni kristal je začela steklarna v Rogaški Slatini proizvajati v letu 1937–1938, prvi mojster je bil Ivan Laneger, njegov pomočnik pa je bil Štefan Bračun. Kristalni izdelki so bili za tiste čase zelo lepi.

Po letu 1937 ni bilo v rogaški steklarni nobenega tujega steklarja več!

BENO JUGOVAR

jedačo in pijačo. Če kdo od vsega opisanega še ni bil dovolj utrujen, pa je lahko pokazal še svoje plesne veščine.

Razpoloženje je bilo kljub oblačne-

mu vremenu enkratno, zato se nekateri udeleženci piknika na koncu kar niso mogli posloviti. In, lahko rečemo, da je bil letošnji piknik na Boču odlič-

no pripravljen, da je bila udeležba številna in da je bilo posebej dobro poskrbljeno za prevoze z avtobusi!

B. N.

Otvoritev Steklarske šole in doma za učence

Končno smo le dočakali

Prišel je dan, ki smo ga vsi težko in željno pričakovali! Bil je to dan, ko so se svečano odprla vrata naše prenovljene šole. V naših srcih je bilo samo veselje, saj smo se končno le poslovili od stare šole in še zlasti od starega doma. Vsi učenci namreč vemo, kakšni pogoji za šolanje in bivanje so bili prej, kakšni pa so za to sedaj. Mnoge naše želje so bile prej neuresničljive; zdaj, ko je šola prenovljena, pa jih lahko uresničimo brez težave!

V novi šoli imamo odlične pogoje za učenje in naša naloga sedaj je, da se potrudimo in pokažemo hvaležnost vsem, ki so vložili sredstva za obnovo šole in doma. Hvaležnost pa lahko izkažemo najbolj z marljivim učenjem. Naša družba si namreč želi dobrih delavcev. In dober delavec lahko postaneš le, če si prej dober učenec. Zato mislim, da je naloga vsakogar med nami kar najbolje učiti se ter postati dober delavec, da bi zavestno opravljal svoje naloge v družbi.

Tovariš direktor je med govorom na svečani otvoritvi prenovljene šole in prenovljenega doma orisal razvojno pot Steklarske šole in njen pomen za jugoslovansko steklarsko industrijo

Direktor naše delovne organizacije Vojo Djinovski je orisal dosednji razvoj steklarne in nakazal njene razvojne usmeritve... - foto. D. Stamejčić

ter spregovoril tudi o pomenu naše šole v sistemu usmerjenega izobraževanja.

Na slovesni otvoritvi smo sodelovali tudi učenci. Pripravili smo kratek kulturni program, s katerim smo želeli popestriti proslavo. In tudi ključne šole ter doma je predstavnik izobraževalne skupnosti izročil nam. Sprejela sem jih v imenu šolske in domske skupnosti!

Ko je nastopil trenutek, da se naša šola slovesno odpre, mi je srce začelo tolči, kot še ni tolklo prej. Saj mi je tudi imelo za kaj! Bila sem pred prevzetjem ključev in tem, da se zahvalim zanje v imenu šolske ter domske skupnosti. S skromnimi besedami sem želela izraziti hvaležnost vsem, ki so z denarjem ali drugače pripomogli k prenovitvi šole in doma ter nam s tem

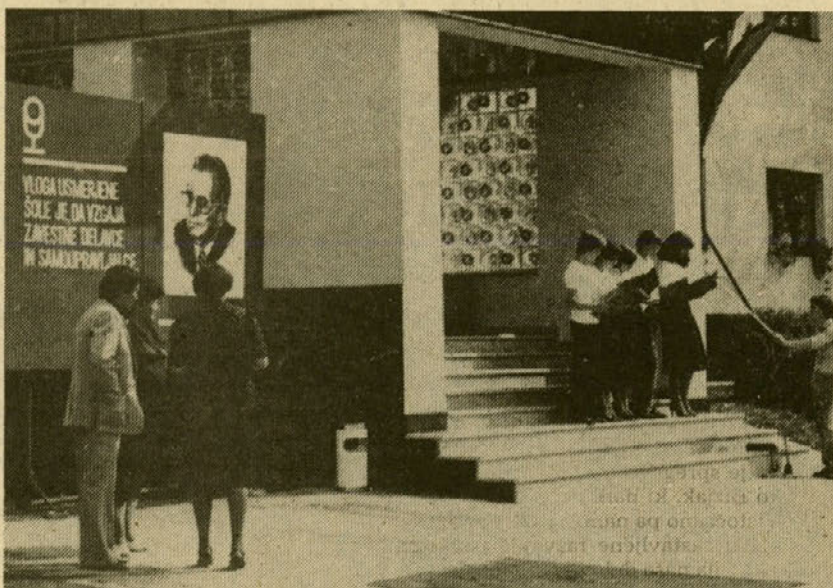
omogočili pot v lepši jutri. Generacije pred nami si namreč sploh ne morejo zamisliti, kako sedaj živimo v lepi šoli in v lepem domu in kako je bilo vse to prej...!

Skupaj z ostalimi učenci se zato zavedamo, da smo s ključi prevzeli tudi odgovornost za čuvanje lepega objekta tako, kot da bi bil naš pravi dom.

Prejšnje - vojne generacije naših ljudi so bile več v gozdu kot v šolah, da bi nam omogočile, kar zdaj uživamo. Zato obljubljam, da bomo čuvali našo šolo in naš dom bolj kot kdajkoli prej! Prostori so namreč lepi, svetli; v njih se prijetno počutimo. Zato jih moramo temu primerno čuvati in ohraniti, kakršni so sedaj, naslednjim generacijam učencev steklarske šole.

Otvoritev šole in doma pa je bila hkrati tudi tovariško srečanje absolventov naše šole. Prišli so mnogi nekdanji učenci, ki so sedaj na odgovornih delovnih mestih v jugoslovanskih steklarnah. Obujali so spomine na dni, ki so jih skupaj preživeli nekdanj v klopih Steklarske šole v Rogaški Slatini... Veliko jih je bilo, ki že vrsto let niso videli svojih nekdanjih sošolcev. In nekatere generacije so se zbrale s

Tudi učenci so na proslavi sodelovali s kulturnim programom - foto C. Lah

svojimi nekdanjimi učitelji in vzgojitelji. Obujali so spomine na nekdanje dni, si pripovedovali o svojem sedanjem delu. Poslikali so tudi nekaj filmov za spomin na srečanje.

Učenci Steklarske šole smo ponosni, da imamo sedaj lepo urejeno šolo

in lep dom ter s tem res dobre pogoje za učenje. Srečni smo, da živimo v domovini, ki tako skrbi za mladi rod! Potrudili se bomo, da uresničimo besede našega velikega prijatelja tovariša Tita: »Deželi, ki ima takšno mladino, se ni treba bati prihodnosti!«

Obljubljamo, da se bomo še bolj marljivo učili. Obnovljeno šolo in obnovljeni dom bomo čuvali bolj kot prej in ju nič več uničevali, kot se je to dogajalo dosedaj!

SIDONJA OREŠKI
III. letnik Steklarske šole

Prvi predsednik delavskega sveta Beno Jugovar ob tridesetletnici samoupravljanja

Ponosni smo lahko!

Že več let smo delali v svobodi in v letu 1950 so bili že ustvarjeni pogoji, da proizvodnjo v rogaški steklarni povečamo... Na koncu petdesetih let je zagorelo še v drugi peči in s tem se je naša proizvodnja podvojila, ko so nove brigade ob prerazporeditvi mojstrov in pomočnikov zasedle nova delovna mesta.

Septembra 1950, bilo je šestnajstega, je bila na veliki slovesnosti simbolična predaja ključa predsedniku njenega prvega delavskega sveta. Na proslavi je kolektiv prejel prehodno zastavico zveznega izvršnega sveta in denarno nagrado kot najuspešnejši v steklarski industriji Jugoslavije v letu 1950.

Uspehe smo dosegli v proizvodnji, pri udarniškem delu, saj je bilo veliko udarnikov, to je delavcev, ki so največ presegli norme, v političnem delu na terenu, v sindikatu, pri zbiranju ljudskega posojila in pri delu na ekonomiji steklarne v Pristavi.

Delavski svet, posebno pa še njegov upravni odbor, sta uspešno reševala različne zadeve, ki so se pojavljale v tovarni. Na sestankih so sodelovali za-

stopniki uprave in v skupni razpravi sprejemali ali tudi zavračali različne predloge, ki so bili uvrščeni na dnevne rede. Včasih so bile razprave tudi »vroče«, saj je Boris Kidrič, kadarkoli je obiskal Rogaško Slatino, prišel v steklarno in se pogovarjal z delavci o samoupravljanju, največji pridobitvi naše socialistične revolucije, in o nalogah samoupravljalcev, da čim bolj uresničujejo vse tisto, kar koristi delavskemu razredu in napredku naše socialistične domovine.

Delavski svet si je s težavo utiral nova pota pri svojem delovanju. Vsak začetek je namreč težak. Kljub temu pa je kar trideset let dolga doba delavskega samoupravljanja dokazala, da smo dosegli velike uspehe in da je

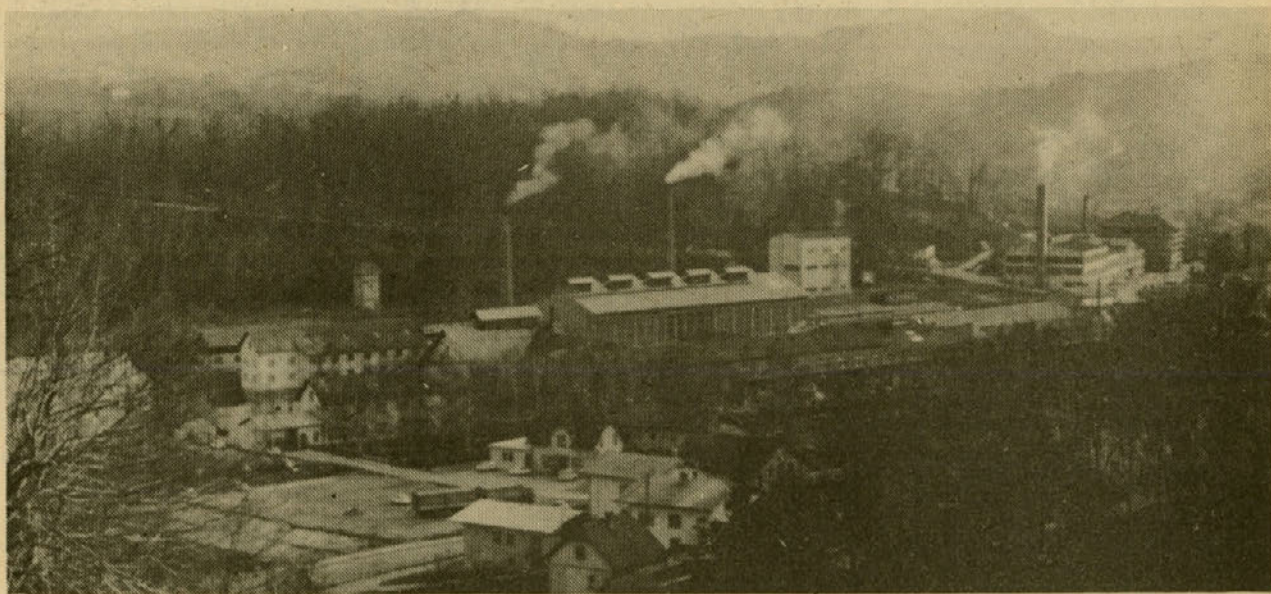
povsod, tudi v steklarni »Boris Kidrič«, delavsko samoupravljanje lepo razvijalo.

Povedati je treba še nekaj besed o vodilnih delavcih, ki so tudi veliko prispevali za napredek steklarne.

Imeli smo več direktorjev, omenim pa naj le sedanjega, ki je v steklarni že enaintrideset let in ima v steklarski stroki največ izkušenj!

Kljub razširjeni samoupravi so imeli in imajo vodilni delavci še vedno veliko odgovornost za razvoj in uspešno poslovanje delovnih organizacij. Zato zaslužijo vsi, še posebej pa diplomirani inženir Vojo Djinovski, priznanje in zahvalo. In posebno priznanje zasluži tudi celotni kolektiv steklarne »Boris Kidrič«, ki nosi vso težo razvoja na svojih ramenih in ki lahko ob svoji tridesetletnici samoupravljanja ponosno kaže dosežene uspehe. Zato je tudi razumljivo, da je steklarna spet v precej ugodnejšem gospodarskem položaju, kot je bila pred leti, in bolj smelo načrtuje svoj razvoj.

Kakšna bo podoba naše steklarne čez pet let? - foto Z. Novak

Ob trideseti obletnici samoupravljanja v rogaški steklarni pa se spominjamo tudi velikega revolucionarja Borisa Kidriča, katerega ime s ponosom nosi naša delovna organizacija. Tovariš Kidrič je bil odličen partijski organizator in teoretik, ki se nikdar ni skliceval na dogme ampak na lastne marksistične analize razmer. Bil je odličen strateg in vojak, ne le organizator in politični voditelj, ki je zagnano, od prvih partizanskih dni do svojih zadnjih zapiskov v bolniški postelji, bojeval proti vsem pojavom vojvodstva,

oblastniške samovolje, birokratizma in tehnokratizma. Kidričevo povojno obdobje, ki se je pretrgalo v aprilu 1953, je bilo najbolj dramatično obdobje naše povojne zgodovine.

Naš najdražji voditelj in učitelj, nesmrtni predsednik Tito, je o Borisu Kidriču zapisal: »V socialističnem razvoju je bil dragocen voditelj, ki je kot poznavalec mnogih zadev, zlasti gospodarskih, ogromno prispeval k nadaljnjemu razvoju socializma. Vsi smo ga poznali kot človeka, ki se je razdajal

tudi v svojem povojnem revolucionarnem delovanju... Zame – gotovo pa tako čutite tudi vsi vi – je Kidrič zmeraj nekako navzoč; zmeraj ga vidim živega, kakor da je tu. Tako pa to čutim!«

Ponosni smo lahko na velikane naše socialistične revolucije Tita, Kidriča, Kardelja in na vse druge, ki so se borili in ki so padli ali izgoreli za našo veliko skupnost bratskih narodov in narodnosti – samoupravno socialistično Jugoslavijo.

Razmišljanje o minulem delu

Praksa narekuje popravke!

Veliko je dokazov za to, da je nagrajevanje iz naslova tako imenovanega minulega dela zelo zapletena in težavna naloga. Zato jih ne kaže naštevati. Naša dosedanja praksa pa potrjuje razmišljanja številnih, da je rešitev, kakršna je sedaj pri nas v veljavi, vendarle nesprijemljiva. Prav tako iz več razlogov. In ravno to me je spodbudilo razmišljati o tej zadevi in o tem tudi napisati tale sestavek!

Gledano iz mojega zornega kota prihajam vse bolj do prepričanja, da je bila pred dvema letoma sprejeta odločitev na referendumu o minulem delu prenapeljena. Zadoščal nam je le nekaj mesečni obračun, pa smo že bili pripravljani trditi, da nihče ne bo prikrajšan. A, žal je tako, dveletne izkušnje govorijo drugače!

V čem vidim našo, po moji presoji zmotno odločitev?

Denimo, da imamo pred seboj dva delavca – delavca A in delavca B. Sta lahko iz poljubnega tozda in oddelka. Seveda, če delata po normi. Imeni nista važni, čeprav bi mogel naštetati namesto črk A in B kopico imen delavcev, ki jih zvečine tudi poznamo. In, da ne bo nesporazuma, A in B sta lahko delavca ali delavki!

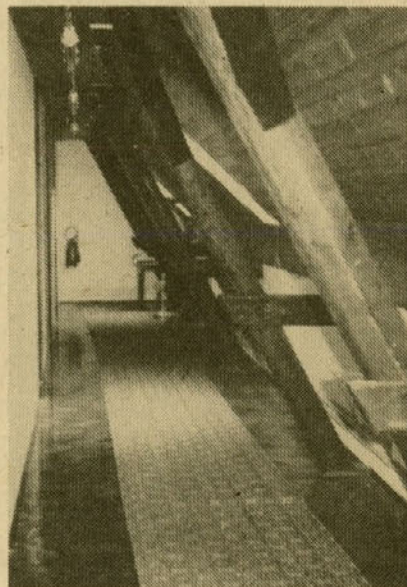
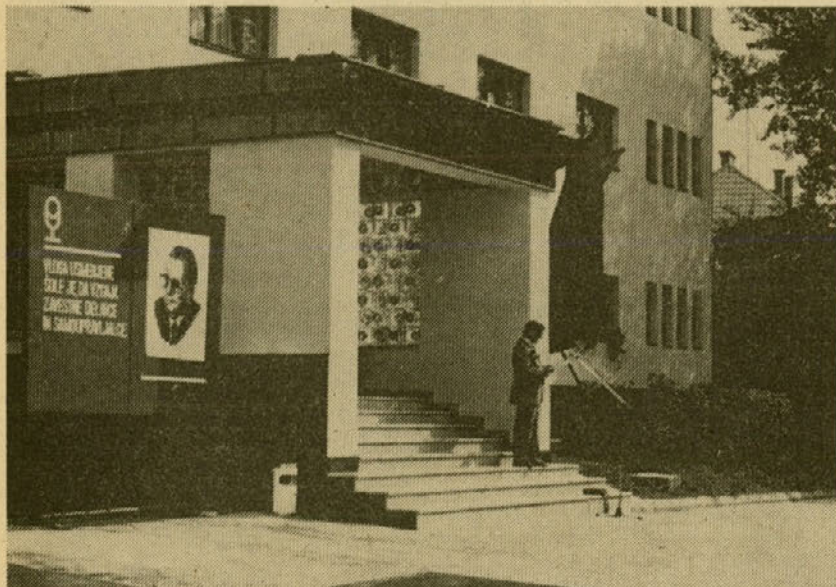
Vzemimo sedaj, da sta delavca A in B delala oba 25 let na enakih delih in

opravljala enake naloge. Njun zaslužek je bil tudi enak, ker sta bila enako sposobna in delovna... Pa je šel tako razvoj steklarne svojo pot in naša delavca A in B sta se nekega dne razšla ter sedaj opravljata različna dela in naloge. Delata v različnih oddelkih ali skupinah.

Do spremembe del in nalog sta, na primer zaslužila vsak po 5.000 dinarjev čistega osebnega dohodka na mesec. Na teh 5.000 dinarjev sta dobila vsak mesec še po 10 odstotkov ali po 500 dinarjev iz naslova minulega dela, kar pomeni, da sta dobivala osebni doho-

Tudi podstrešni poslovni prostori so lahko prijetni. In tak je tudi preurejeni hodnik na podstrešju nekdanje upravne stavbe – foto Z. Novak

Direktor Steklarske šole Vlado Tkavc je spregovoril o razvojni poti šole in nakazal, kako naj bi se šola razvijala v naslednjih letih – foto C. Lah

STEKLAR

dek po 5.500 dinarjev... Do tod vse lepo in prav! Toda delovno okolje dopušča in omogoča dosegati različne delovne dosežke, na katere **delavec sam v skupinskem delu ne more odločilno vplivati**, čeprav njegovega prispevka k doseženim rezultatom ne gre zanikati.

Vzemimo sedaj, na primer, da je delavec A odšel s prvotnega dela na delo v skupino, ki dosega normativ s 115 odstotki, in da je delavec B odšel v skupino, ki dosega normativ komaj z 90 odstotki...!

V skladu z zakonom o združenem delu bomo vrednotili takšno povprečno doseganje normativov za povsem sprejemljivo in nas preseganje skupine, v kateri dela delavec A, in zaostajanje skupine, v kateri dela delavec B, za normativom, ne bo prav nič vznemirjalo.

Vzemimo še svinčnik v roke ter začnimo množiti in seštevati. In za lažje razumevanje samega problema ostani-
mo pri že omenjemu namišljenemu mesečnemu osebnemu dohodku 5.000 dinarjev delavcev A in B!

Preseganje normativa za 15 % navrže delavcu A k osebnemu dohodku 5.000 dinarjev še 750 dinarjev, kar da osebni dohodek brez minulega dela 5.750 dinarjev, z dodatkom za minulo delo v višini 10 odstotkov od pripadajočega osebnega dohodka, to je 570 dinarjev, se njegov mesečni osebni dohodek poveča na 6.320 dinarjev.

Zaostajanje za normativom za 10 % »navrže« delavcu B k njegovemu sicer določenemu osebnemu dohodku zmanjšanje za 500 dinarjev, kar da osebni dohodek brez minulega dela 4.500 dinarjev, z dodatkom za minulo delo v višini 10 odstotkov od pripadajočega osebnega dohodka, to je 450 dinarjev, se njegov mesečni osebni dohodek poveča na 4.950 dinarjev.

Očitno je, da je razlika med minulim delom delavca A (570 dinarjev) in minulim delom delavca B (450 dinarjev) v enem mesecu 120 dinarjev ali v enem letu 1.440 dinarjev. Če pa upoštevamo dejstvo, da so se naši povprečni mesečni dohodki povzpeli že nad 7.000 dinarjev, se opisana razlika zaradi neustreznega načina izračunavanja minulega dela še stopnjuje. To ni posebno težko dokazati!

In če upoštevamo še resnico, da večino delavcev z leti, ko se približujejo svoji upokojitvi, vse bolj spremlja pešanje njihovih delovnih zmogljivosti, smo na zanesljivi sledi nepravilnosti, ki izvirajo iz sedanjega (ne)vrednotenja minulega dela. Če k temu dodamo zaradi prizadetosti tistih delavcev, ki bi se uvrstili med delavce tipa B in ki zaradi takšnega načina (ne)vrednotenja minulega dela ostajajo še z manjšo osnovo za izračun svoje pokojnine,

pridemo do prepričanja, da so med nami nakateri delavci dolgoročno prikrajšani!

Taka trditev velja sedaj za nekatere delavce, ki delajo po normativih, kmalu pa se bo to zgodilo tudi nekaterim delavcem v tistih tozidih in v delovni skupnosti skupnih služb, ki jih sedaj še nagrajujemo samo po njihovi prisotnosti na delu in po številu točk iz kataloga del in nalog!

Glede na vse povedano vidim eno izmed možnih rešitev iz zagate v ponovni obravnavi sedanjega načina

obračunavanja minulega dela in v grupiranju v skupine, ki pa naj ne bi bile takšne, kakršne smo poznali oziroma jih poznamo pred za sedaj veljavnimi. Vsekakor se zavzemam za spremembo vrednotenja minulega dela, ki naj ne sloni na živem delu!

Mislím, da so številni, ki bodo soglašali z menoj, in da so še tudi takšni, ki bodo nasprotnega mnenja!

Vesel bom, če se bodo oglasili eni in drugi. Seveda, z namenom, da s skupnimi močmi prispevam k boljšim rešitvam obravnavanega problema!

JOVO TIŠMA

V novem skladiščnem šotoru so že razmestili darilno embalažo - foto Z. Novak

Sodelujte v javni razpravi!

Kakšen delovni koledar za leto 1981?

Pred vami je predlog delovnega koledarja steklarne »Boris Kidrič« za leto 1981! Morda se bo komu zdelo, da ga objavljamo prezgodaj. Vendar menimo, da ni tako ...! Proučite ta predlog s koledarčkom v roki in predlagajte – skupaj z utemeljitvami – svoje spremembe in dopolnitve! V naslednji izdaji »Steklarja« pa bomo, potem ko bo koledar sprejel delavski svet steklarne, objavili dokončnega!

Delovni koledar je osnova za planiranje proizvodnje, prodaje in osebnih dohodkov.

Če od vseh dni v letu odštejemo ne-

delje, dobimo za leto 1981 313 dni. Če te dneve pomnožimo s 7 – po zakonu imamo nameč še vedno 42-urni delovnik oziroma šest delovnih dni na teden

po sedem ur na dan – dobimo sklad 2.191 ur, ki so jih dolžni delati, oziroma, ki so osnova za obračun osebnih dohodkov. Seveda pa je v teh urah glede na koledar za leto 1981 še 9 prazničnih dni oziroma 63 delovnih ur. Tako odpade od sklada 2.191 delovnih ur na efektivne ali stvarne uporabljive delovne ure 2.128 ur in 63 delovnih ur na praznike!

Za leto 1981 predlagamo takle delovni koledar:

Meseci	Število delovnih dni	Število delovnih sobot	Datumi delovnih sobot	Skupno delovnih dni v mesecih	Število prazničnih dni	Skupaj delovnih ur
Januar	20	1	10/I.	21	2	182
Februar	20	2	7., 14/II	22	-	176
Marec	22	1	14/III.	23	-	184
April	21	1+1*	4., 11/IV.*	22+1*	1	183+(7)
Maj	20	1	9/V.	21	2	182
Junij	22	1	6/VI.	23	-	184
Julij	22	-	11/VII.	22	2	190
Avgust	21	1	1/VIII.	22	-	176
September	22	1	5/IX.	23	-	184
Oktober	22	1	3/X.	23	-	184
November	20	1	7/XI.	21	1	175
December	22	1	5/XII.	23	1	191
Skupaj	254	12+(1)	266	9	2.191+(7)	

Opomba *: solidarnostni delovni dan!

Ena izmed generacij učencev Steklarske šole, ki so se spet zbrali ob pomembnem dogodku za nadaljnji razvoj te naše izobraževalne ustanove – foto C. Lah

Morda naj kot zanimivost še navedemo, da bi imeli v letu 1981 naslednje »daljše« praznike;

- za Novo leto bi bili prosti štirje dnevi: dva praznika (1. in 2. januar) ter sobota in nedelja (3. in 4. januar);

- za praznik dela - 1. maj - bi bili trije prosti dnevi: dva praznika (1. in 2. maj) ter nedelja (3. maj);

- za dan republike štirje dnevi: sobota in nedelja (28. in 29. november) ter dva praznika (30. november in 1. de-

cember).

Izplačilo osebnih dohodkov bo vsak petnajsti delovni dan v mesecu, pri čemer se za delovni dan šteje tudi sobota!

PLANSKO-ANALITIČNI ODDELEK

Kako do veljavnega proizvodnega dela?

Pisarne so vabljujejše

Kulturne kronike so polne zgražanja nad starši, ki pisarno postavljajo pred proizvodno delo, kadar svetujejo otrokom odločitev za poklic. Vendar lahko kaj nitro ugotovimo, da niso glavna krivda starši.

Če prebiramo razpise za delovna mesta, je za zaposlitve referentov ali svetovalcev vedno ponudeno še stanovanje, pri zaposlitvi delavcev - proizvajalcev pa nikoli!

Vzrok je torej v družbenem odnosu... Kako naj starši otroku svetujejo slabše, ko pa mu družba ponuja več, če se odloči za svinčnik.

Zastavlja se osnovno vprašanje: kako do veljave proizvodnega dela?

V reformirani srednji šoli imamo kar precej nazivov za poklice (300 nazivov). Nekateri pravijo, da je razumljivo, če mladina beži od nekaterih poklicev, saj imajo tako čudna imena, kot so na primer klobasičar, črevar, itn. Vendar ni bistvo v imenu, marveč v našem odnosu do nekaterih del in do njihovega vrednotenja v družbi. Trditev, da je mladina lena in da beži od žuljev in dela ne vzdrži. Za to so dokaz uspešne mladinske delovne akcije.

Bistvene spremembe v kvalifikacijski strukturi zaposlenih, npr. v gradbeništvu, metalurgiji, kmetijstvu, bomo dosegli šele takrat, kadar bo nekvalificiran ali kvalificiran delavec boljše nagrajevan, kot je nagrajevan uradnik v upravi iste delovne organizacije, kadar ne bo na zadnjem mestu za stanovanje, kadar bo torej imelo proizvodno delo res takšno veljavo, kakršno mu obetamo že vsa povojna

leta!

Enotnost klasifikacije poklicev bomo dosegli šele takrat, ko ljudi

ne bomo več delili v dve skupini in sicer na delavce, katerih delo naj vrednotimo po zahtevnosti dela, in na uslužbence, nagrajevane po šolski izobrazbi!

IVANČICA PETRAK

Se vedno aktualna karikatura Andreja Novaka, »Delo«

ANDREJ NOVAK

Preberite tudi naslednje kratke zanimivosti!

O proizvodnji, prodaji, bolniških dopustih in...

V tem sestavku predstavljamo nekaj krajših zanimivosti, ki zaslužijo sicer nadrobnejšo obravnavo in predstavitev, vendar zanje do izida te izdaje časopisa nismo imeli več zadosti časa!

Količinsko najnižja proizvodnja

V avgustu smo zabeležili količinsko najnižjo proizvodnjo enega meseca, tako v kosih kakor tudi v kilogramih. In to najnižjo v nekaj zadnjih letih! Res pa je, da smo v letošnjem avgustu izrabili že velik del naših letnih dopustov.

Prodali za skoraj 26 milijonov dinarjev

Vrednost prodaje v letošnjem avgustu je bila 25.992.144 dinarjev. Na domačem trgu smo prodali za 12.886.357 dinarjev; takšen je bil namreč neto iztržek. Na tujih tržiščih pa smo prodali za 13.105.787 dinarjev ali za 461.208 USA dolarjev.

Po remontu peči večji izplen in manjša poraba mazuta

Po remontu porablja prva peč med taljenjem steklene mase na uro po 110 kilogramov mazuta, med njenim obratovanjem pa ga porablja po 66 kilogramov na uro. Tako sedaj porabimo za prvo tališno peč tedensko po 1900 kilogramov mazuta manj, kot smo ga po-

rabljali pred njenim remontom, čeprav je sedaj njena kapaciteta večja za 23% od njene kapacitete pred prenovno.

V avgustu povprečno na bolniških dopustih 53 delavcev!

V avgustu je bilo v povprečju vsak dan na bolniških dopustih zaradi bolezni do 30 dni in nad 30 dni skupno 53 delavcev ali 4,2 odstotka (če štejemo, da je bilo v steklarni 31. 8. 1261 delavcev!) vseh zaposlenih. V posameznih tozdih in v delovni skupnosti skupnih služb pa je bilo zaradi bolezni odsotnih v letošnjem in lanskem avgustu naslednje število delavcev: tozđ Osnovna izdelava 20,5 delavcev ali 16,8 delavcev manj kot v lanskem avgustu; tozđ Dodelava 6,2 delavca ali 6,1 delavec manj kot v lanskem avgustu; tozđ Kristal 15,1 delavec ali 0,4 delavcev ali 6,4 delavcev manj kot v lanskem avgustu; tozđ Servisne dejavnosti 2,6 delavcev ali 1,2 delavca manj kot v lanskem avgustu; delovna skupnost skupnih služb 4,9 delavcev ali 2,5 delavcev manj kot v lanskem avgustu!

V komercialnem oddelku imajo polne roke dela

Nedvomno imajo sedaj največ dela v komercialnem oddelku, v katerem se vrstijo dan za dnem obiski tujih kupcev. Z njimi se naši sodelavci tega oddelka dogovarjajo o prodaji v prihodnjem letu... Prenekateri takšen obisk se zavleče pozno v noč, a že naslednje jutro čakajo novi kupci... Da bi jih bilo čim več in da bi bili posli kar se da dobri!

Sestanek družbenopolitičnih organizacij in organov samoupravljanja

V ponedeljek, 22. septembra, je bil sestanek družbenopolitičnih organizacij in organov samoupravljanja na katerem smo ocenili osnutke samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti in osnutek družbenega dogovora o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke ter skupno porabo.

Vsakemu članu kolektiva po dve znački!

Vsak član delovnega kolektiva steklarne prejme dve znački. Ena je namenjena jubileju ob 30. obletnici samoupravljanja v steklarni, druga pa je iz redne serije.

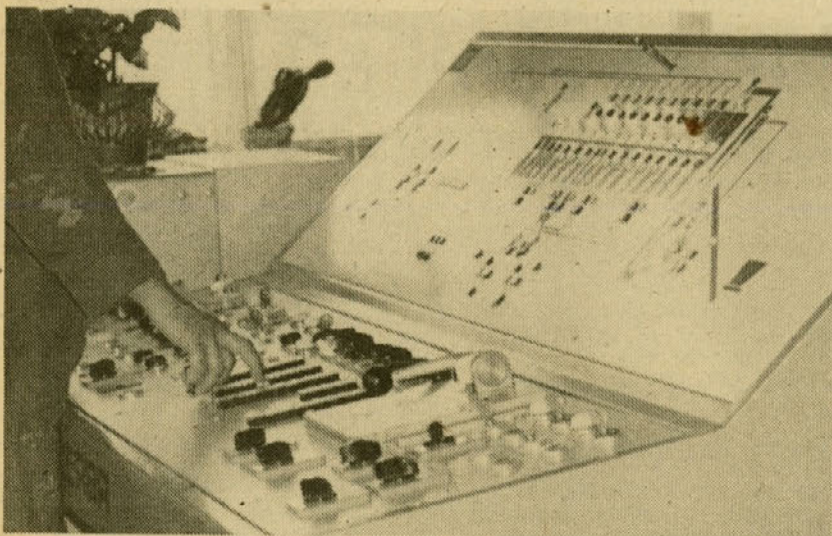
Sindikata pripravlja izlete

Osnovne organizacije zveze sindikatov v steklarni prirejajo različne izlete in ekskurzije. Tako se bodo delavci iz tozđov Osnovna izdelava in Dodelava podali na Zagrebški velesejem in si s posebnim zanimanjem ogledali razstavo stekla jugoslovanskih proizvajalcev. Tozđ Servisne dejavnosti pa pripravlja izlet v Ljutomer z okolico.

Pohvale vredne prireditve

Še nobeno leto doslej niso bile prireditve in kulturni program ob prazniku občine tako pestri in bogati, kot so bili letos! Enkratna je bila osrednja prireditev v Kostrivnici, ko so odprli tudi novo šolo. Tej, reš marljivi, po ocenah mnogih najboljši krajevni skupnosti v občini gredo vse pohvale za delovno vneto in za dosežene uspehe!

Sodobna avtomatska zmesarna bo zadostila povečanim potrebam po pripravi steklene mase - foto Z. Novak

Začetek šolskega leta 1980-1981

Odločili za kabinetni pouk

Minili so poletni meseci. Začel se je september in z njim se je začelo novo šolsko leto tudi na Steklarski šoli. Letos se je pouk na njej začel v novi, adaptirani ali prenovljeni zgradbi. Vsi prostori so lepi, svetli; vsa oprema je nova. Želja nas vseh je, da bi vse tako tudi čim dlje ostalo!

Zaradi tega smo razmišljali, kakšne metode dela naj uvedemo, da bi stavbo in opremo ohranili takšni, kot sta. Odločili smo se za kabinetni pouk. To se pravi, da se učenci za vsako razredno uro glede na učni predmet selijo iz razreda v razred. Tako so v razredih le v predavateljevi prisotnosti, s čimer menimo, da jim je onemogočeno uničevanje inventarja. Sorodne predmete se poučuje v istih učilnicah. S tem je vsako učilnico mogoče opremiti s potrebnimi učili in učil ni več treba za vsako uro prenašati iz učilnice v učilnico.

Tudi s kadrovsko zasedbo, se pravi s predavateljskim sestavom se letos lahko pohvalimo, saj se je naš kolektiv povečal za dva nova, redno zaposlena predavatelja. Tako je sedaj skoraj ves pouk pokrit, kot se reče, z redno zaposlenimi predavatelji. Nova vzgojiteljica pa je prišla v dom in zamenjala vzgojitelja, zaposlenega samo za določen čas.

Sedaj nas je torej več in lažje bomo

kos tudi vsemu delu na šoli, več časa pa bo tudi za zunajšolske dejavnosti,

Tabela 1: Prakso bodo v šolskem letu 1980-1981 učenci opravljali v Steklarski šoli in v steklarni »Boris Kidrič«

Letnik	Steklar.šola		Steklarna »Boris Kidrič«		Skupaj
	Pihalci	Brusilci	Pihalci	Brusilci	
I.	9	8	3	14	34
II.	5	9	7	9	30
III.	6	8	6	11	31
Skupaj	20	25	16	34	95

Tabela 2: Učence Steklarske šole štipendirajo v šolskem letu 1980-1981 v posameznih letnikih Steklarska šola, steklarna »Boris Kidrič«, steklarna »Steklo« Slov. Bistrica in Steklarna Hrastnik

Letnik	Steklar.šola		Steklarna »B. Kidrič«		»Steklo« Slov. Bistrica		Steklarna Hrastnik	Skupaj
	Pihalci	Brusilci	Pihalci	Brusilci				
I.	3	-	3	22	1	-	5	34
II.	2	2	9	16	1	-	-	30
III.	4	-	8	19	-	-	-	31
Skupaj	9	2	20	57	2	5	5	95

Predlogi odbora za družbeni standard

Komu prosta stanovanja in stanovanjska posojila?

Odbor za družbeni standard je pripravil predloge za dodelitev prostih stanovanj in predloge za dodelitev stanovanjskih posojil, o katerih bodo še razpravljali in odločili delavski sveti temeljnih organizacij združenja dela.

Za prosta stanovanja je odbor predlagal:

Franciju Gobcu naj se dodeli trisobno stanovanje v Ratenski vasi;

Stanku Prahu naj se dodeli dvosobno stanovanje Franca Gobca;

Luki Djuljdjulaju naj se dodeli dvosobno stanovanje Franca Podhradskega;

Anici Kovač naj se dodeli stanovanje Luke Djujdjulaja;

Rudiju Fenku naj se dodeli stanovanje Jurija Gobca;

Bojanu Oberskememu naj se dodeli stanovanje Rudija Fenka;

Marti Natlačen naj se dodeli stanovanje v Steklarski 7; mladi delavci, ki stanujejo v Steklarski 7, naj se preselijo v Halužanovo stanovanje v Ulico talcev 3;

Tilči Šipec naj se dodeli sobo v Ulici talcev 5, ker bi z njo pridobila dodatno stanovanjsko površino za svoje stanovanje, ker je ta soba povezana z njenim enosobnim stanovanjem;

Dragu Cerkovskemu naj se dodeli stanovanje Franca Bercka v Ratenski vasi.

Izmed 103 vlog za dodelitev stanovanjskega posojila je odbor predlagal dodeliti določen posojila naslednjim 51 prosilcem:

Ivan Boroš 60.000 dinarjev, Alojz Božek 40.000 dinarjev, Anton Bračun 40.000 dinarjev, Milan Bračun 30.000 dinarjev, Marija Centrih 40.000 dinarjev, Jože Cvetko 50.000 dinarjev, Franc Čepek 40.000 dinarjev, Mirko Ferbišek 50.000 dinarjev, Ana Ferlič 50.000 dinarjev, Anton Gajšek 40.000 dinarjev, Stanko Grahovar 30.000 dinarjev, An-

ton Halužan 30.000 dinarjev, Vjekoslav Halužan 30.000 dinarjev, Ivan Halužan 40.000 dinarjev, Rudi Horvat 50.000 dinarjev, Marija Humski 30.000 dinarjev, Ferdo Kampuš 60.000 dinarjev, Franc Kidrič 40.000 dinarjev, Drago Kolar 40.000 dinarjev, Anton Koradžija 60.000 dinarjev, Alenka Kozlevčar 30.000 dinarjev, Matevž Krivec 50.000 dinarjev, Jože Krošlin 40.000 dinarjev, Milan Krošlin 30.000 dinarjev, Anton Krumpak 20.000 dinarjev, Franc Mikulič 40.000 dinarjev, Drago Mlinar 50.000 dinarjev, Anton Murko 30.000 dinarjev, Albert Osrečki 80.000 dinarjev, Vinko Plavčak 60.000 dinarjev, Angela Podhraški 20.000 dinarjev, Ivan (II) Podhraški 40.000 dinarjev, Ivan (III) Podhraški 30.000 dinarjev, Franc Podhraški 60.000 dinarjev, Zdenka Podkoritnik 80.000 dinarjev, Franc Polajžar 25.000 dinarjev, Jože Posl 30.000 dinarjev, Vinko Sajko 20.000 dinarjev, Joško Strašek 90.000 dinarjev, Terezija Škorjanc 80.000 dinarjev, Ivanka Škrablin 20.000 dinarjev, Mirko Škrablin 30.000 dinarjev, Vinko Šmit 35.000 dinarjev, Jelka Špoljar 30.000 dinarjev, Josipa Špoljar 20.000 dinarjev, Vlado Štih 30.000 dinarjev, Franc Tramšek 40.000 dinarjev, Sandi Žekar 30.000 dinarjev, Ema Žerak 30.000 dinarjev, Milan Živičnjak 30.000 dinarjev in Slavo Živičnjak 20.000 dinarjev.

Prispevek učenke za naše glasilo

Dedinje, Užička 15 v Beogradu

Nemo se pomikamo, s pogledi uprtimi v tla; korak za korakom proti Uzički ulici številka 15.

V srcih nam kljuje pričakovanje, da bomo zopet v Titovi bližini; zopet varni in obenem srečni.

Čas neusmiljeno teče...

Nihče se tega ne zaveda. Vsakomur misli uhajajo v preteklost. Vsem so pred očmi srečanja z dragim Titom.

Tok misli prekine le otožno križanje pisanega pava.

Nema povorka se pomika naprej...

Branilci svobode – Titovi gardisti – stojijo nemo ob poti. Mogočno drevje pogumno zre prihodnosti v obraz.

Mi pa se vsega tega ne zavedamo.

Zasliši se žuborenje vode. Vodomet...

Vsi se nemo ozremo vanj..., kot da nam je prav on odvzel del nas – Tita.

Med obhodom zadnjega Titovega doma se zazremo v sobe, kjer je živel in delal.

Naša srca ne vzdrže več... Solze začno polzeti po licih...

Še zadnji pogled in pred nami je sedanost. Zopet vodomet, ki teče naprej, kot teče naprej življenje!

Srca jočejo. Mi pa obljubljam, da bomo vestni mladinci, vredni imena TITOVA MLADINA!

LIDIJA HRUP

Kadrovske zanimivosti

V avgustu 1261 delavcev

Konec avgusta je bilo v steklarni zaposlenih 1.261 delavcev in sicer: v tozdu Osnovna izdelava 402, v tozdu Dodelava 159, v tozdu Kristal 327, v tozdu Dekor Kozje 101, v tozdu Servisne dejavnosti 69, v tozdu »Naše staklo« Beograd 10, v tozdu Delavska restavracija 21 in v delovni skupnosti skupnih služb 172.

Prišli

V avgustu so prišli v steklarno naslednji delavci: v tozdu Osnovna izdelava za krogličarja: Vladimir Krumpak, Jožef Palatinuš in Mijo Vrhovski ter za odnašalce: Marjan Kovačec, Vili Križanec, Josip Kučič, Anton Kunstek, Stanko Majcenič, Ema Nežmah, Josip Solman, Martin Solman, Ivan Špoljar in Siniša Zafirovski; v tozdu Dodelava za brisalki stekla: Marta Turner in Ivanka Zajec; v tozdu Kristal za steklobrusilce: Josipa Bukovšek, Milica Hrženjak, Marta Jutriša, Darinka Krklec, Ivica Kučič, Marija Pleteš, Metka Potočnik, Bernarda Škrabl in Vesna Tkalec ter za transportnega delavca v kemični polirnici Marjan Polajžer; v tozdu Dekor Kozje za steklobrusilce: Marija Barič, Barica Krušlin, Ana Pavič, Marica Sambol, Nevenka Vešligaj, Dragica Viderščak in Dragica Vrhovski; v

tozdu Delavska restavracija za določen čas kuharici Vlasta Majcenič in Valerija Štrimpf; v delovno skupnost skupnih služb pripravnici Milena Štruklec za določen čas in Dragica Vinkler, za referentko za kadre Zdenka Siter in za pomočnika skladiščnika gotovih izdelkov Matija Kozlevčar zaradi pokliene rehabilitacije.

Všem novim sodelavcem želimo mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

Odšli

V avgustu so odšli iz steklarne naslednji delavci: iz tozda Osnovna izdelava Josip Cerovski, ki je umrl, Quamil Kabashi in Josip Mikša po odpovedi ter Jože Polajžer in Željko Rebič zaradi izključitve; iz tozda Dodelava brusilec III v grobi brusilnici Muhammed Krasniči zaradi izključitve; iz toz-

da Kristal nevtralizator Franc Stojšek zaradi kazni; iz tozda Dekor Kozje steklobrusilka Milica Hrženjak zaradi premestitve v tozdu Kristal; iz delovne skupnosti skupnih služb vodja kadrovskega oddelka Franc Komerički zaradi upokojitve in skladiščni delavec Franc Colnerič zaradi invalidske upokojitve.

Poročile so se

V avgustu so se poročile: Anica Čepin – poročena SIMUNIČ, Ana Gradecki – poročena KOVAC, Ana Lampret – poročena KOREZ, Marija Lesjak – poročena VOZLIČ, Božica Mikša – poročena LUGARIČ, Branka Mužič – poročena ESIH, Zdenka Polajžer – poročena KOVAČIČ in Marica Putanec – poročena ŠOLMAN.

Vse novoporočenkam želimo mnogo sreče na novi življenjski poti!

Rodili so se

V avgustu so se rodili: Sandra Cesarec – hči Branka, Polonca Čonček – hči Vlada, Simona Ferlič – hči Edija, Tatjana Fišer – hči Marije, Vladka Gorišek

– hči Vlada, Zoran Gorišek – sin Antona, Anita Jug – hči Cecilije, Darja Juhart – hči Alojza, Damjan Kamenšek – sin Ivana, Nataša Kralj – hči Vere, Mirko Lampret – sin Herberta, Sonja Pe-

terski – hči Dušana, Andrej Prah – sin Franca, Anica Škore – hči Antona, Marta Šmid – hči Vladka, Sandi Umek – sin Angele in Peter Žerak – sin Franca.

Staršem iskreno čestitamo, novorojenčkom pa želimo mnogo sreče in zdravja!

Uredila
CECILIJA IRŠIČ

Invalidsko upokojena

Franc Colnarič

Upokojeni sodelavec Franc Colnarič izhaja iz revne družine, v kateri je bilo pet otrok. Rodil se je 15. januarja 1924 v Stojnem selu. Njegova mladost je bila težka...

Po osvoboditvi se je Franc zaposlil v steklarni kot stražar pomožne milice, po njeni razpustitvi pa je bil nosač vode pri pečeh in pozneje, do odsluženja vojaškega roka, transportni delavec. Leta 1949, ko se je vrnil od vojakov, se je zaposlil v zmesarni kot pripravljalec zmesi in bil potem vlagalec zmesi. Mnogo let je delal tudi kot kurjač plinskega generatorja in opravljal to delo, dokler smo take naprave uporabljali. Zadnji dve leti je bil Franc skladiščni delavec. Opravljal je različna dela, ki jih skladiščna služba zahteva.

Naš sodelavec je bil marljiv in vesten delavec, dober sotovariš in priljubljen med sodelavci. Njegova težka mladost in težko povojno življenje pa mu nista omogočila, da bi delal do svoje redne upokojitve. Zaradi premnogih bolezni, ki ga tarejo, se je predčasno upokojil, čeprav pravi Franc, da bi še rad delal, saj mu delo nikdar ni povzročalo težav.

Dragi Franc, želimo ti še mnogo let srečnega uživanja zaslužene pokojnine in te vsi iskreno pozdravljamo!
SODELAVCI

Vas zanima?

Kako sem prišel v Steklarsko šolo

Že v prvi polovici osmega razreda osnovne šole smo razmišljali o svojem poklicu. Takrat sem mislil, da bi se šel učiti za tesarja... Potem se je pouk iztekel, končal sem osnovno šolo in še vedno sem mislil na tesarski poklic.

Ivan Sajko

Naš dolgoletni sodelavec Ivan Sajko se je invalidsko upokojil.

Rodil se je 27. decembra v Tržišču pri Rogaški Slatini. Izhaja iz kmečke družine in še sedaj živi na svoji domačiji. Leta 1959 se je zaposlil v steklarni, dve leti pozneje pa se je zaposlil v Steklarski šoli. Potem je delal v gradbenem podjetju, od leta 1960 do upokojitve pa je bil najprej vlagalec zmesi in potem šamoter.

Naš Ivan je bil tudi član našega pro-

Tudi Franc Colnarič se je invalidsko upokojil

stovoljnega gasilskega društva, v katerem dela že od leta 1963 in v katerem namerava sodelovati tudi sedaj, če mu bo to le zdravje dovoljevalo.

Ivan Sajko je dober sotovariš in dober delavec, zato mu njegovi sodelavci in vsi člani kolektiva želimo zdravja in še veliko let uživanja zaslužene pokojnine. Obenem pa izrabljamo priložnost, da ti, dragi sodelavec, v imenu vseh izrečemo pozdrav!

SODELAVCI

Ivan Sajko, invalidsko upokojeni sodelavec

Toda že prve dni počitnic sem nekje prebral, da potrebujejo delavce, roletarje in parketarje. Potem sem ves mesec mislil na ta dva poklica. Počitnice so se že bližale koncu in še vedno sem mislil, da bom šel v Maribor v lesno

šolo za parketarja. Iskal sem naslov mariborske šole in na srečo naletel na naslov Steklarne Hrastnik. Dva dni za tem sem se trdno odločil, da grem v Hrastnik. Tam mi je šef Alojz Janežič povedal, da se bom šel učiti v Rogaško

Slatino. Takoj sem privolil. In 1. septembra letos me je tovariš Janežič pripeljal v Rogaško Slatino. Šola mi je na zunaj zelo všeč. Nisem pa vedel, kako bo potekal pouk.

Nisem mislil, da moraš zjutraj najprej štiri ure praktično delati, nato pa še od dveh naprej imeti pouk...! Že prve dni sem hotel šolo pustiti in se zaposliti. Tretji dan sem telefoniral šefu v Hrastnik, da bom šolo pustil in odšel delat. Šef pa se s tem ni strinjal

in mi dejal: »Če se ne boš učil, pojdi, kamor hočeš, kajti tu potem ni dela zate!« Pa mi ni preostalo nič drugega, kakor da sem se učil in da sem ostal v šoli.

Kmalu sem spoznal, da v šoli le ni tako slabo, kot sem mislil v začetku. Začel sem spoznavati fante in dekleta in kar hitro opazil, da so dobri učenci.

Na praksi imam zelo dobrega učitelja, ki me še nekako posebej razume. Vsaj jaz tako mislim.

Sedaj sem že dva tedna v šoli in ni mi žal, da sem ostal. Mislim, da bo kar šlo, če se bom potrudil. Le nekaj mi ni všeč v šoli. To pa je, da moramo vsak večer gledati televizijski dnevnik. Drugo pa, mislim, da je kar dobro!

Upam, da se bom lahko čez tri leta zahvalil učiteljem, ki so me učili in ki me še bodo učili in Steklarni Hrastnik, ki me je dala v šolo!?

FRANC EKART, 1. b.
STEKLARSKA ŠOLA

Obiskali so nas mladi iz Arilja

Spontana želja po ponovnem srečanju

Že naši očetje in naše matere so gojili prijateljske vezi z vsemi narodi in narodnostmi, ki živijo v socialistični federativni Jugoslaviji. Te vezi so poglobljali s skupnimi delovnimi akcijami, ko so po zmagi narodnoosvobodilne vojske nad okupatorji združeno gradili novo Jugoslavijo. Kovali so bratstvo in enotnost. In to se sedaj prenaša iz roda v rod. Obiskovali so se, sodelovali na kulturnem, športnem, gospodarskem področju; porajali so se skupni uspehi in dosežki.

Tudi naša občina je pobratena in to z občino Arilje, ki leži v bližini Titovih Užic in ki ima kakšnih dvajset tisoč prebivalcev. Ta občina je dala med narodnoosvobodilnim bojem kar sedemsto borcev. Sedaj je to razvita občina z

močno razvito kovinsko in tekstilno industrijo.

Pretekli mesec smo mladinci naše občine obiskali vrstnike v Arilju. Pristrčno so nas sprejeli, nam razkazali mesto, obiskali smo njihove delovne organizacije in spoznali njihove običaje. Med bivanjem v Arilju smo si ogledali tudi spomenik na Kadinjači in muzej v Titovih Užicah.

Časa, ki smo ga prebili med pobratnimi občani Arilja, se bomo še dolgo spominjali, saj smo bili povsod zares dobrodošli. Ob slovesu smo se domenili za snidenje z mladimi iz Arilja v naši občini. Obljubo so izpolnili in nam prišli v goste. Ob praznovanju občinskega praznika so s svojo prisot-

nostjo na proslavi v Kostrivnici obogatili celotno prireditev.

Mladi iz Arilja so med bivanjem pri nas obiskali tudi našo steklarno. Z izrednim zanimanjem so si ogledali naše obrate, spoznali proizvodni postopek, ostali pri nas na kosilu, po katerem smo se razvneli v prijetnem pogovoru, izmenjavali izkušnje iz mladinskega delovanja, porajala so se nova prijateljstva in kar spontano se je pokazala želja po vnovičnem srečanju.

Upamo, da ne bo ostalo le pri željah in da se bomo mladi Rogaške Slatine in Arilja še srečali, poglobljali prijateljstvo in s tem še naprej krepili bratstvo in enotnost med našimi narodi in narodnostmi!

B. F.

Izbrali smo za vas iz tovarniškega glasila »Steklo« Zaječar

Izpolnjuje se načrt: dva tisoč brusilcev

Z dograditvijo proizvodnih zmogljivosti za dodelavo – brušenje v Zaječaru, Kladovu, Sokobanji, Kutini in Preševu je »Fabrika stakla Zaječar« uspešno izpeljala vzporedno sestavino svojega splošnega razvojnega programa, s katero naj bi ob visoki avtomatiziranih zmogljivostih za oblikovanje in proizvodnjo kristalnih izdelkov razvila tudi moderne dislocirane ali geografsko izločene kapacitete za dodelavo kristala. S tem se zelo uspešno uresničuje načrt o usposobitvi dva tisoč brusilcev!

Ko je začela v uresničevanju sedanjega srednjeročnega razvojnega načr-

ta Fabrika stakla Zaječar z ekspanzijo ali širjenjem proizvodnje kristala na

industrijski način ob uporabi najsoodnejše tehnologije, je vzporedno tudi začela razvijati svoje kapacitete za dodelavo. Pri tem je obveljala usmeritev, po kateri so začeli te nove zmogljivosti graditi zunaj Zaječarja in sicer iz več razlogov. Predvsem zaradi gospodarskega in tudi družbenega!

Pred začetkom proizvodnje svinčene kristala, to je do leta 1974, so imeli v Zaječarju le eno brusno vrete-

no z dvema brusilcema. Skupaj s prvimi zmogljivostmi za oblikovanje in proizvodnjo svinčevega kristala pa so v Zaječarju zgradili tudi prve obrate za dodelavo s tridesetimi brusilnimi vreteni, na katerih se je izučilo za delo 60 brusilcev.

Razvoj osnovne proizvodnje v Zaječarju, ki je bila že v začetku izvozno naravnana in z vsemi značilnostmi velikoserijske industrijske proizvodnje, je zahteval vzporedno gradnjo dodelavnih kapacitet. Zato bo v naslednjem letu imela Fabrika stakla Zaječar 1500 brusilcev in skupaj dva tisoč delavcev v dodelavnih oddelkih, upoštevajoč pri tem tudi delavce drugih tehnoloških faz v celotni dodelavi kristala.

V glavnem so vse tovarne za dodelavo kristala dislocirane ali zunaj Zaječarja. To ne brez razlogov! V bistvu imajo namreč te tovarne ne samo proizvodno funkcijo v smislu zaokroževanja tehnoloških postopkov za dodelavo kristala, ampak imajo tudi tržno funkcijo. To zato, ker imajo ustrezne skladiščne prostore, iz katerih je mogoče blago pošiljati najbližjim tržnim posrednikom.

Vse dodelavne tovarne zaslužijo v pravem smislu besede ta naziv. V vseh tozidih je tehnološki postopek dodelovanja kristala popolnoma zaokrožen, vključno s kislinjskim poliranjem in finalnim ali končnim pakiranjem izdelkov.

S proizvodnimi zmogljivostmi osnovne izdelave v Zaječarju, kjer proizvode oblikujejo, in z vsemi dodelavnimi izdelki je zaječarska tovarna stakla postala močan proizvodni potencial in prerašča v velik tovrsten kombinat!

Zgraditev dislociranih dodelavnih kapacitet v omenjenih krajih Kladovo, Kutina in Preševo – in še v nekaterih drugih, kjer tudi nameravajo postaviti take obrate – ima poleg gospodarskega še širši družbeni pomen. Še zlasti, če vemo, da so to gospodarsko nerazvite občine!

R. T.

Brigadirino razmišljanje

Mi gradimo avtocesto – avtocesta gradi nas!

Delovne akcije, brigadirsko življenje in življenje v mladinskih naseljih so se potrdile kot nezamenljive oblike združevanja ljudi. Pomenijo utrjevanje bratstva in enotnosti, razvijanje delovnih navad, krepitev in razvijanje zavesti. Zato je cilj vsake delovne akcije poleg določene družbene koristi v gmotnem smislu tudi tovarištvo, bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti, solidarnost, kolektivni duh in ... Še bi lahko naštevala!

Najprej bi rada omenila, da smo tudi steklarji letos sodelovali na delovni akciji, ki nosi najlepše ime »Autoput bratstva i jedinstva – Avtocesta bratstva in enotnosti« in sicer na njenem odséku Beograd-Niš. Naselje smo imeli v Paračinu. Brigado STEKLARJI YU je sestavljalo devet steklarn in sicer iz Skopja, Prokupja, Paračina, Zaječarja, Pančeva, Pule, Lipika, Straže, Hrastnika in Rogaške Slatine.

Mislím, da že sama imena povedo mnogo. Povedo, kaj pomeni posebno za nas, steklarje, da se med seboj poznamo, sodelujemo in izmenjujemo delovne izkušnje s svojimi vrstniki iz vse domovine. Povedati moram tudi to, da je brigada dosegla najboljše uspehe na delovnem področju, v interesnih dejavnostih pa smo malo zaostajali.

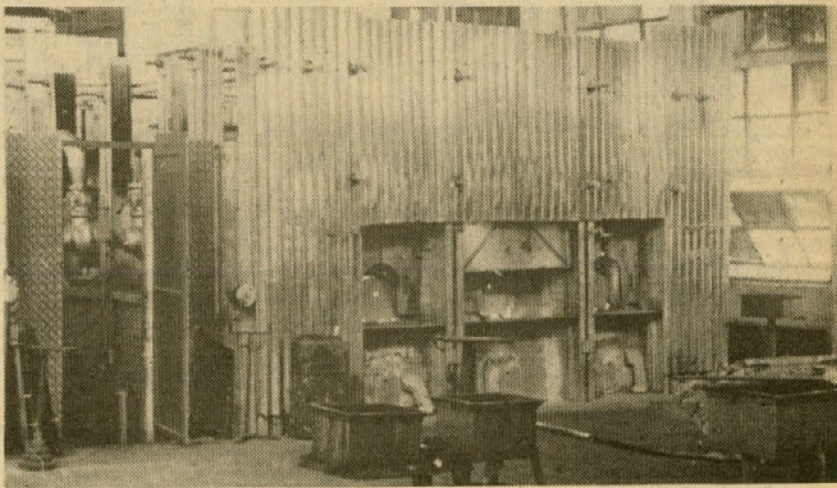
Akcijo si moramo sami narediti, sicer so zastoj krvavi žulji na rokah in ves znoj, ki smo ga prelili!

V našem naselju je bilo zraven nas še sedem drugih brigad, iz vsake republike in sicer iz Titovega Velesa, Niša, Fojnice, Ozalja, Ljubljane, Tivta in Lendave. Vseh osem brigad se nas je

po prvi dekadi združilo v eno samo bratsko brigado, ki se je imenovala »Vsi smo Tito«.

V naselju nas je obiskalo mnogo tujih delegacij. Nihče ni mogel verjeti,

»Kako izboljšati delovne razmere pri pečeh?« je vprašanje, ki je zadnje čase vse bolj v ospredju naših razpravljanj...

Branje za vsakogar in to poceni

Prešernova družba, 61000 Ljubljana, Borsetova 27, priporoča iz svojega programa pet knjig »Redne knjižne zbirke« za 240 dinarjev in šest knjig »Ljudske knjige«, to je zbirke romanov iz svetovne, za 440 dinarjev. Nekatere knjige so že izšle, »Redna knjižna zbirka« bo izšla konec novembra, knjige zbirke »Ljudska knjiga« pa bodo izšle – štiri so že – do konca tega leta.

Letošnjo zbirko petih knjig, vezanih v celo platno, z večbarvnim ščitnim ovitkom in tiskano na brezlesnem papirju, dobite za vsega 240 dinarjev. Če ne potrebujete trdih platnic, se lahko odločite za broširane knjige, ki imajo večbarvne plastificirane platnice. S tem strošek za nakup knjig še zmanjšate, saj zbirka petih knjig v takšni vezavi stane le 190 dinarjev.

Takšne cene omogoča le Prešernova družba, ob visokih nakladah in s finančno pomočjo širše skupnosti. Zajeten snopič dobrega družinskega branja bo letos vseboval:

1. **Prešernov koledar za leto 1981** z vsakomu dobrodošlim koledarskim delom, opremljenim z barvnimi reprodukcijami slik Ivane Kobilce. Poleg tega bodo v knjigi, ki bo velikega formata in ki bo obsegala približno 200 strani, zanimivi zgodovinski, zunanje-politični in drugi članki, pa pesmi in krajša proza vidnih slovenskih pisateljev, vrsta drobnih informacij in še marsikaj zanimivega, vse mikavno ilu-

strirano in res primerno branje za vse leto.

2. **Slovenske otroške pesmi** z naslovom **NAJ MI SIJE SONČECE**, **NAJ MI POJE SRČECE** bo knjiga tistih ljudskih pesmi, ki jih otrok najprej sliši iz materinih ust. Izbral jih je Janez Menart, ilustrirala pa jih je Marlenka Stupica.

3. **Delovni dan sestre Marje** je nadvse prodorna, odkrita pripoved, ki jo je za Prešernovo družbo napisal Anton Ingolič, govori pa o življenju medicinske sestre in njenem srečevanju s problemi sodobnega mestnega življenja.

4. **Velika zmeda** srbskega avtorja Stevana Jakovljevića je kronistično natančno, zanimivo delo, ki obravnava razpad kraljevine Jugoslavije, razpad, ki je bil tako tragičen za naše ljudstvo. Knjiga je večjega formata.

5. **Zdravje v družini** je naslov poljudno pisane knjige prof. dr. Mihe Likarja, knjige, ki prinaša dobrodošle nasvete za vsakogar, od otrok do starej-

ših ljudi. Knjiga je ilustrirana.

V zbirki romanov iz svetovne književnosti »Ljudska knjiga« bo šest poceni v celo platno vezanih knjig, velikosti 17×11,5 cm, z večbarvnimi ovitki, tiskanih na brezlesnem papirju in v obsegu 1600 strani. Te knjige so:

1. **Obsedno stanje**, roman Richarda Rive iz življenja temnopoltih junakov, ujetih v ozračje nasilja in policijske strahovlade po mestih rasistične Južne Afrike. Zlasti vreden naše pozornosti sedaj, ko je nasilje v Južni Africi ponovno v ospredju svetovne javnosti.

2. **Tesno domovanje** W. Somersetu Maughamu lastno mojstrsko opisana doživetja značilnih maughamovskih junakov sredi eksotičnega sveta južnoazijskih otokov, polna presenetljivih in vendar prepričljivih spoznanj.

3. **Pajek**, roman Henrija Troyata, napisan z izredno umetniško močjo o mladem Gérardu, čigar bolesta navezanost na sestre in mater opozarja na usodnost takšnih skritih nagnjenj v nas samih. Avtor tudi pri nas poznanih biografij o Puškinu, Lermontovu in Tolstoju je prejel za ta svoj roman francosko priznanje Prix Goncourt.

4. **Bogovi se bodo vrnili**, pripoved Čarla Sgorlona o nezakonskem furlanskem otroku, ki v svojem 27-letnem potepuškem življenju spoznava bridko usodo svoje od nekdanj tlačene domovine. Bogovi se bodo vrnili, vendar ne bogovi oblastnikov... Trpljenje ni bilo zaman, ni se izgubilo v tisočletnem mlinu časa.

5. **Jokohama**, duhovito in živahno, odkrito napisan prikaz Josefa Hena o sedanjem življenju na Poljskem, kakor ga spoznava mlada Američanka, ki poskuša prek Varšave in Moskve priti na Japonsko.

6. **Mačja zibka**, napol utopičen in napol znanstveno fantastičen roman Kurta Vonneguta mlajšega, eno med najmočnejšimi deli novega humanizma in najboljšo delo avtorja knjige »Klavnica 5«, knjige »Zajtrka prvakov« in mnogih drugih, tudi nam že poznanih pripovedi.

Obe letošnji zbirki Prešernov družbe lahko naročite kar pri nas, v steklarni in to pri poverjeniku Voju Obradoviču, delovodji v tozdu Dodelava!

UREDNIŠTVO

Odkar imamo novo kislinsko polirnico, je delo v njej neprimerno lažje in zdravju manj škodljivo, kot je bilo v prejšnji! – foto Z. Novak

